

תת"ע 3283/08/13 - מדינת ישראל נגד עמרם חיים אבוחצירה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 3283-08/13 מדינת ישראל נ' אבוחצירה
תיק חיצוני: 50200902083

בפני כב' השופטת מגי כהן
מ雅思ימה
נגד
umarim chaim avochzira
נאשמים

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של עקיפה כשהדרך לא פנוייה לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.

ה הנאשם לא התיעצב לשיפוט ההקראה שנקבעה לתאריך 01/09/2013, הגם שזומן כדין, על כן נשפט בהעדתו.

בית המשפט גזר על הנאשם עונש פסילה 8 חדשים בגין ימי פסילה מנהלית; פסילה על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים;
הפעלת פסילה על תנאי של 3 חודשים ומאסר על תנאי.

הבקשה לביטול פסק דין שהגיש ב"כ הנאשם נדחתה וה הנאשם הגיש ערעור.

בהחלטה מיום 14/12/2014, קבעה כבוד השופטת נגה אחד, בחלוקת האופרטיבי של ההחלטה:

"**בנסיבות אלה התיק יוחזר לבית משפט קמא בכפוף לתשלום 1,000 ₪ הוצאות שילמו תוך 45 יום.**"

על כן קבעתי מועד לדין.

בדין שהתקיים בתאריך 22/02/2015, ביטلت את פסק דין בהסתמכת הצדדים وكבועתי מועד להקראה נוספת. אולם
בהמשך, ביקש ב"כ הנאשם שמוتب זה יפסול את עצמו מלAWN בתיק מהסיבה כי בית משפט זה נחשף להרשעות קודמות
של הנאשם, שעל פייה גם נתן את גזר הדין, כולל הפעלת פסילה על תנאי.

ב"כ התביעה התנגדה לבקשתו.

אומר מיד כי מטענת ב"כ הנאשם עולה כי עילת הפסילה נוצרה מיד כשנודע לו שהתיק הוחזר לבית משפט זה על כן, כדי למנוע פגעה בזכותו של הנאשם ביטلت את ההחלטה בתיק.

סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט קובע את המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט: "אם **קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליזור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט**".

בע"פ 4020/94 "דורפן נ' מ. י." פ"דמ ח(4) 768, פסק ביהם"ש העליון לפני הנשיא מ' שмагר:

"**הבהירנו וחזרנו והבהירנו כי כאשר מדובר בשיפוט על ידי שופט שמקצעוו בכך (להבדיל ממושבעים), אין בכלל שמא מידע על עברו של הנאשם כדי להצדיק פסילת שופט.**

ובהמשך ציין כי:

"**פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן והוא ישימה רק במקרים שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ורק במקרים שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים...**".

בספרו של כבוד השופט יגאל מרזל, *דין פסילות שופט*, תשס"ז-2006, בעמ' 302-304) נאמר:

"...לפי סדרי הדין בפלילים, את הרשעותיו הקודמות של הנאשם אין להציג ככל בירור האשמה, אלא בשלב הטיעונים לגזר הדין. הרשות קודמות אין רלוונטיות ברוב המקרים לשאלת האחוריות הפלילית הקונקרטיבית.

...לעתים, המידע בדבר הרשות הקודמות אף נמסר באופן יזום על ידי התביעה או הנאשם, במהלך אחת הטענות המועלות במשפט.

...על כן אין בעצם חשיפת הרשות הקודמות כדי לפסול את השופט ויש להחיל את מבחן החשש המשוי למשוא פנים בכל מקרה על פי נסיבותו".

בע"פ 5959/99, "יסף פרושינובסקי נ' מד"י" דחה כב' השופט אור את הערעור בקבועו:

"הכלל בעניין חשיפת שופט להרשות קודמות של הנאשם, כי עצם החשיפה אינה משמשת עילה לפסילת השופט: "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשות קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט" (מ' שmagר 'על פסילות שופט' בעקבות ידיד תרתי משמע', גבורות

לשםון אגרנט, תשמ"ז, 87, בעמוד 110).

כמו כן, אין עילה לפסילה, אם מדובר במקרה בו ע"פ הדין מותר לשופט לשמע הרשות קודמתה במהלך המשפט".

כך שעל-פי הפסיכה והספרות, הכלל הוא כי חשיפה להרשות קודמתה של הנאשם עילה לפסילת שופט אלא במקרים חריגים.

אין די בעובדה שהרשות קודמתה של הנאשם הגיעו לידי שופט כדי להביא לפסילתו, יש להחיל את מבחן "**החשש המשוי למשוא פנים**" בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותו.

נדגיש בהקשר זה, שלא נטענה על-ידי ב"כ הנאשם כל טענה ספציפית למעט טענה כללית וסתמית שבית משפט זה נחשף לעברו התעבורי של הנאשם.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפסילות השופט.

הנני קובעת מועד להמשך דין ליום 15/6/15 ساعה 08:30.

המציאות תשלח העתק החלטתי לב"כ הנאשם עם אישור מסירה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בהעדך
הצדדים.